

Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди
Фізико-математичний факультет
Кафедра інформатики

Науково-методична лабораторія STREAM-ОСВІТИ
Науково-методична лабораторія інноваційної математичної освіти
Науково-методична лабораторія інтердисциплінарності в освіті
Науково-дослідна лабораторія кіберфізичних систем
Науково-дослідна лабораторія з фізики твердого тіла
Науково-методична лабораторія сучасних методик навчання фізики

**«ІННОВАЦІЙНІ ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ В
ЦИФРОВІЙ ШКОЛІ»**

Збірник тез доповідей
учасників II науково-практичної конференції молодих учених

14-15 травня 2020 року

м. Харків

УДК 37.09:001.895

ББК 74.00

I 66

Редакційна колегія:

- Пономарьова Н. О.** доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри інформатики, декан фізико-математичного факультету (голова оргкомітету);
- Андрієвська В. М.** доктор педагогічних наук, доцент, професор кафедри інформатики (секретар оргкомітету);
- Білоусова Л. І.** кандидат фізико-математичних наук, професор, професор кафедри інформатики;
- Жерновникова О. А.** доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри математики;
- Золотухіна С. Т.** доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри загальної педагогіки та педагогіки вищої школи;
- Масич В. В.** доктор педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри фізики та кіберфізичних систем;
- Олефіренко Н. В.** доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри інформатики;
- Яловега І. Г.** кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри математики, координатор з наукової роботи фізико-математичного факультету;
- Потапова Т. В.** голова студентського наукового товариства фізико-математичного факультету;
- Бабак О. М.** заступник голови студентського наукового товариства фізико-математичного факультету.

*Затверджено редакційно-видавничою радою
Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди
(Протокол № 3 від 12 травня 2020 р.)*

I 66 «Інноваційні педагогічні технології в цифровій школі» : матеріали ІІ науково-практичної конференції молодих учених (14-15 травня 2020 р.). Харків : ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 2020. 197 с.

Збірник містить матеріали доповідей з проблем упровадження інноваційних педагогічних технологій в цифровій школі, зокрема: перспективи розвитку освіти в цифровому суспільстві, інновації в освіті, інформаційно-комунікаційні технології в сучасній освіті, новітні тенденції у природничо-математичній освіті, актуальні проблеми підготовки та професійного розвитку сучасного педагога, академічна доброчесність в цифровому освітньому просторі.

Збірник розрахований на наукових і практичних працівників у галузі освіти, докторантів, аспірантів, магістрів і студентів закладів вищої освіти.

© Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди, 2020

Література:

1. Роганова М. В. Організація виховного процесу у вищому навчальному закладі. *Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. Педагогічні науки.* 2013. № 13(4). С. 196-204.
2. Роганова М. В. Педагогічне керівництво процесом виховання духовної культури сучасного студента в позааудиторній діяльності. *Професіоналізм педагога в контексті Європейського вибору України: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції «Професіоналізм педагога в контексті Європейського вибору України», 23-25 вересня 2010 р., м. Ялта. Зб. статей. Ялта: РВВ КГУ, 2010. Ч. 2. С. 91-94.*
3. Смеречак Л. І. Формування професійних інтересів майбутніх соціальних педагогів у позааудиторній роботі педагогічного університету: автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04; Черкас. нац. ун-т ім. Б.Хмельницького. Черкаси, 2010. 20 с.

АКСІОДУХОВНІ ДЕТЕРМІНАНТИ У ГАРМОНІЗАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ

Г.Г. Тараненко, Є.О. Швед

Таврійський державний агротехнологічний університет
імені Дмитра Моторного
м. Мелітополь, Україна

Основним напрямом діяльності сучасної людини є забезпечення сталого розвитку цивілізації, що неможливо без повноцінного духовного оновлення суспільства загалом й особистості зокрема. Негативні наслідки глобалізації відобразилися не лише на особистісній духовності, а й призвели до підсилення інтересу до псевдодуховних цінностей. Вказані деструктивні процеси актуалізують пошук нових духовних засад подальшого суспільного розвитку, що збережуть сферу вищих гуманістичних цінностей та допоможуть особистості пережити низку потрясінь, пов'язаних із нівелюванням значущості особистості та її життя.

Проблема духовності досліджується багатьма науковцями-класиками. Так, наприклад, історико-філософський дискурс духовності присутній у творах Платона, Аристотеля, Аврелія Августина, Фоми Аквінського, І. Канта, Ф. Шеллінга, Г. Гегеля. Критично переосмислюється та досліджується специфіка виявлення духовності у суспільстві А. Бергсоном, М. Бубером, М. Вебером, Е. Гуссерлем, В. Дільтеєм, С. К'єркегором, Ф. Ніцше, Б. Расселом, П. Рікером, Ж.-П. Сартром, П. Тейяра де Шарденом, Е. Фроммом, М. Гайдеггером та ін. Сучасними дослідженнями духовність інтерпретується залежно від предмету дослідження та не втрачає своєї актуальності.

Варто зазначити, що сьогодні зміст поняття духовність значно розширився. Так, зокрема на думку А. Корецької, замало ототожнення духовності із релігійністю, адже вона акумулює душевну щедрість, чуйне сприйняття краси, адекватність у поглядах і поведінці, розуміння та збереження культурних надбань, професійну компетентність, громадянську активність, аксіологію природи тощо. На думку вченої, саме духовна особистість здатна нести позитивні та конструктивні ідеї й емоції, розуміти важливість законів і проблем суспільства й природи, співпереживати і нести відповідальність за свої вчинки [1, с.297-303].

У сучасних філософських дослідженнях наголошується на антропологічному сенсі феномена духовності, що полягає у турботі особистості про себе і про світ. Сучасна філософська думка випрацювала оригінальну концепцію духовності як морально-ціннісного виміру не тільки людського світу, але й загального світопорядку. У зв'язку із цим духовність інтерпретується як основна детермінанта гармонізації особистості та засіб самовдосконалення, самотворення та руху до людиномірного світу.

В. Табачковський переконаний, що поза духовністю діяльність перестає бути людиною, а без діяльності духовність втрачає раціонально-чуттєві риси, соціальний сенс. У зв'язку з цим духовність набуває особливого значення як гармонійна єдність істини, добра і краси [3], адже «саме завдяки духовності людина здатна усвідомити свою сутність, осягнути навколишній світ та зрозуміти, що вона є особливою точкою всесвіту, нерозчинною у ньому, яка існує як щось окреме й зафіксоване, тобто усвідомити себе важливим суб'єктом світотворення та світоперетворення» [2, с.119].

Отже, науковці однакові у тому, що суспільство може зберегти свою сталість і забезпечити перебудову масової свідомості за умови спрямування до вищих цінностей, зокрема духовності, яка уможлиблює гармонізацію особистості, а, отже, відхід від деструктивів її діяльності. У зв'язку із цим сьогодні актуалізується питання щодо піднесення інтелектуально-духовних цінностей над матеріально-речовинними, адже духовна складова особистості

уможливило гармонію не лише внутрішню, а зовнішню – у напрямі навколишнього світу.

Література:

1. Корецька А.І. Освіта і духовність як феномени освоєння дійсності у викликах сучасності. *Нова парадигма. Філософія. Політологія. Соціологія*. Київ:НПУ, 2007, Вип. 65, Ч. 1. С.297–303.
2. Тараненко Г.Г. Межі людської духовності: філософсько-освітня рефлексія. *Актуальні проблеми філософії та соціології*. 2018. № 21. С. 117-120.
3. Філософія: світ людини / В.Г. Табачковський та ін. К. : Либідь, 2003. 430 с.

**МОТИВАЦІЙНИЙ КОМПОНЕНТ ГОТОВНОСТІ ЯК ГОЛОВНА
СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОСОБИСТОСТІ**

А.В. Юрков

Університету менеджменту освіти
м. Київ, Україна

Особливе місце в сучасному суспільстві посідає професійна діяльність. Як і всі різновиди діяльності, вона виникла та розвивається на основі праці. На цей час у сучасній науковій літературі це поняття набуло широкого значення, однак, науковці не мають єдиного бачення поняття «професійної діяльності». На нашу думку, цей факт зумовлений тим, що в кожній із професійних сфер, професійна діяльність має конкретний, характерний саме цій діяльності, специфічний прояв. Професійна діяльність визначається, як діяльність людини за ознаками певної сукупності професійних завдань і обов'язків (робіт), які виконує фахівець (Левітов М., Платонов К., Трофимов Ю.).

На думку Дементова М., професійна діяльність є особливою формою активності, у якій вона реалізує свій творчий потенціал і проявляє активність [2].

Водночас, говорячи про професійну діяльність особистості, треба пам'ятати, що вона починається з психологічної готовності. Саме готовність очолює низку основних структурних складників успішної та ефективної діяльності людини. Важливим показником психологічної готовності особистості до професійної діяльності є рівень її мотиваційної сфери. Вона впливає на вибір та успішність освоєння професії, цікавість до діяльності,